

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ตั้งกระทวงพระพุทธศาสนาหาอะไร

วันที่ ๑๖ เมื่อก่อนนี้ ดอลลาร์ที่เก็บไว้ในบัญชีทางกรุงเทพ ๙๘,๕๒๒ ดอลลาร์ ที่
อุดร ๙๖,๓๗๙ ดอลลาร์ รวมเป็น ๑๙๔,๙๐๑ ดอลลาร์ กฐิน นี้หมายถึงบัญชีในอุดร ๗๕๒,
๒๒๗ บาท ที่ว่ากฐินนี้ยังเหลืออยู่แต่ปีผ่านมาก็ยังมี เราไม่เคยได้ถอนนะ ที่นี้เวลากฐิน
ปีนี้เลยเข้าไปบวกกัน เพราะฉะนั้นถึงได้มีถึง ๗๕๒,๒๒๗ บาท เป็นบัญชีกฐินอันนั้นละ
แล้วกฐินปีนี้เข้าไปหากันเลยบวกกัน ดอลลาร์เราเป็นอันว่าได้แล้วเวลานี้ ๑๙๔,๙๐๑
ดอลลาร์ จวนจะถึงสองแสนแล้ว นี่ก็ไล่เสียกับกรุงเทพ คือเราเฉลี่ยตลอดให้เสมอทางไหน
ทางนี้ แม้แต่ไปอยู่กรุงเทพที่ควรจะเข้าที่นั่นแล้วก็ตาม แต่ทางนั้นมากกว่าทางนี้มากนัก
ก็ต้องย้อนเข้าทางนี้ด้วย ทางนี้ได้มากก็เหมือนกันเฉลี่ย เราเป็นผู้สั่งเอง คอยดูบัญชี
อยู่ตลอด

เงินที่อยู่ในบัญชีกฐินช่วยชาติมีดังนี้ ของธนาคารกรุงเทพมีจำนวน ๒๕๕,๕๕๙
บาท เท่ากับ ๑๕๒ กอง ของธนาคารกสิกรไทยมีจำนวน ๒,๗๓๕,๙๓๕ บาท เท่ากับ
๑,๗๐๙ กอง รวมจำนวนเงินทั้งหมดได้ ๒,๙๗๙,๕๑๓ บาท เท่ากับ ๑,๘๖๒ กอง

สรุปทองคำ ดอลลาร์และกฐิน วันที่ ๑๖ ทองคำได้ ๑ บาท ๖ สตางค์ ดอลลาร์
ได้ ๑๐ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๑๔ กอง เงินสดได้ ๑๒ กอง รวมเป็น ๒๖ กอง กฐินทอง
คำ ๘๕,๐๐๐ กอง รวมทองคำ เงินสดและเช็ค ทองคำได้ ๗๑๗ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒
กิโล ๔๘ บาท ๑ สลึง เงินสดและเช็คได้ ๔,๐๗๖ กอง เท่ากับเงินสด ๖,๕๒๒,๖๐๐
บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๔,๗๙๓ กอง ยังขาดอยู่อีก ๗๙,๒๐๗ กองในจำนวน
กฐิน ๘๕,๐๐๐ กอง

ให้ต่างคนต่างหามาพี่น้องทั้งหลาย อย่าให้เราได้เดือดร้อน มีแต่แจกแต่จ่ายแต่
ให้ตลอด เอามาให้เราบ้างซี ใครมาก็มีแต่ความเดือดร้อน ๆ มาอาศัยเราให้ลากเราเช่น
นี้นะ ก็ไม่ทราบจะลากเช่นอะไร คนทั้งประเทศไทยเราก็แบกเต็มที่อยู่แล้ว แล้วชอก
แซกมาอีก คนนั้นจำเป็นอันนั้น คนนี้จำเป็นอันนี้ คนนี้เดือดร้อน ๆ ยุ่งไปหมดนะเรา
ขออย่าทำใจจิตจางนักนะชาติไทยเราจะจมได้นะ ให้เข้มแข็งบ้าง ขอให้พี่น้องทั้งหลาย
ได้พิจารณา ตามบ้านตามเรือน โรงร่ำโรงเรียน ให้ต่างคนต่างรับผิดชอบลูกหลานของ
ตน อย่าปล่อยทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ เวลาเกิดความจำเป็นมาวิ่งไปหาผู้อื่น แล้วไม่คิดช่วยตัว
เองไม่ดี

บ้านของเราเด็กของเราเราต้องช่วย ให้เข้มแข็งบ้าง อย่าไปคอยแต่หวังพึ่งผู้อื่น เจ้าของไม่สนใจช่วยตัวเองช่วยบ้านตัวเองไม่ดิ้นะ เรื่องอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงน้ำใจของคนไทยเรา การให้เราให้ด้วยความเมตตาล้วน ๆ แต่ไม่พ้นที่จะพิจารณาย้อนหน้าย้อนหลังกับเหตุการณ์ที่มาเกี่ยวข้องกับเรา เช่นคนนั้นมาขอนั้น คนนี้มาขอนี้ จำเป็นอะไรหรือไม่จำเป็นอะไรมากนักน้อยเพียงไร มันจะตามดูกัน ถ้าจำเป็นจริง ๆ เห็นใจ ถ้าแบบไม่สนใจไม่เอาไหน คอยแต่ล้างมือเปิบใช้ไม่ได้นะ ไม่ค่อยสนใจ อะไร ๆ เลยถือเป็นของสนุกไปก็มี บางทีเพียงแต่กินเลี้ยงกันก็มาขอจากเรา จะไปกินเลี้ยงกัน ฟังซินะมันฟังได้ไหม เราเคยเห็น โอ๊ย ทำไมจิตจางเอานักใจมนุษย์เรานี้มา ต้องคิดซี

มาขออะไร ๆ ดูเหตุผลโลกไม่ค่อยสมดุลกันนะ มันเป็นเรื่องไม่เอาไหน เห็นเขาขอได้เราก็ออ ตกลงจิตใจเลยไปทิ้งกับการพึ่งผู้อื่น ไม่หวังพึ่งตัวเองเลย นี่จางมากใจเหลวแหละ เราช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เราไม่ได้ช่วยแบบที่ว่าสักแต่มาขอสักแต่ให้นะ เราให้มากให้น้อยให้ด้วยเหตุด้วยผล สมควรที่จะให้มากน้อยเพียงไร เราจะให้ตามเหตุตามผล สมควรที่จะทุ่มทุ่มเลย ไม่สมควรที่จะให้ไม่ให้ เป็นอย่างนั้นนะ นี่เรียกว่าธรรมต้องตรงไปตรงมาตลอด ไม่เหมือนกิเลส กิเลสมันเหลวแหละ เหลวแหละจริง ๆ เราช่วยโลกเราช่วยอย่างที่ว่าจริง ๆ ไม่ใช่สักแต่มาช่วยแบบเหลว ๆ เหลว ๆ เราไม่เอา

เมื่อวานนี้เราไปโรงพยาบาลสังคมก็ไปช่วยอีก ๒ เครื่องมือ เราก็อุ้มประตูของ เราไว้สำหรับรับความจำเป็นของทางโน้น ไปก็มาจริง ๆ คือนี่เราไปดูของที่ตกมาเครื่องมือแพทย์มีอะไรต่ออะไร เขาส่งบิลมานี้แล้ว เราจ่ายเงินไปทางนั้นแล้วเราก็ตามไปดู เมื่อวานไปดูของที่ตกมา แล้วก็อุ้ม ๆ ประตูเปิดไว้นิด ๆ คอยดูเหตุการณ์ พอดีเขาก็มานิด ๆ มาเอาไปเสีย ๒ เครื่อง เป็นอย่างนั้นแล้ว คือถ้าโรงพยาบาลไหนมีความจำเป็น คือส่วนมากจะอยู่ชอกแซก ตั้งแต่สังคมไปปากชม ออกไปทางเชียงคาน อย่างนี้ชอกแซก ลำบาก จำเป็น ในภูเขาลูกนั้นลูกนี้ก็เหมือนกัน เรามักจะไปช่วยอย่างนั้นแหละก่อน

เมื่อวานนี้ไปพอดีเราก็อุ้ม ๆ ประตูไว้ไม่มาก คือเขาจะขออะไร ๆ เราก็อุ้ม ๆ จะให้ เพราะไปด้วยความสงสาร เนื่องจากเราทราบแล้วว่าสถานที่เหล่านี้ลำบาก ไปเขาขอมาก็ให้อีก เมื่อวานให้ ๒ เครื่องเท่านั้นแล้วก็กลับมาเลย เครื่องมือแพทย์นี่พิลึกนะ ไม่น้อย ๆ คำนวณไม่ได้ รอยนต์ยังไม่ดีให้ทุกโรงพยาบาล ส่วนเครื่องมือแพทย์รายไหนมาเกี่ยวข้องมักจะให้ทั้งนั้น ๆ ตั้งแต่ย่อยถึงใหญ่ รอยนต์เราไม่ให้ทุกโรงไป ที่ไหนจำเป็นก็ให้ ๆ เราถือเป็นอันดับหนึ่งโรงพยาบาลต่าง ๆ ถือเป็นอันดับแรกอันดับหนึ่งเลย เพราะเราเห็นใจคนไข้ หลังไทม์มานี้ก็คือเจ็บไข้ได้ป่วย ต้องตรวจ ตรวจด้วย

อะไร ควรจะรักษา รักษาด้วยวิธีใด ก็มาขึ้นอยู่กับเครื่องมือแพทย์กับหยูกกับยาเกี่ยวโยงกันไปนี่ นี่ละเราถึงหนักแน่นทางโรงพยาบาลมากกว่าที่อื่น

คนไข้วิ่งเข้าไปหาหมอ หัวใจชีวิตฝากไว้กับหมอหมด ที่นี้หมอไม่มีเครื่องมือก็ก้าวไม่ออก มันสำคัญตรงนี้ เราต้องคำนึงคำนวณ อย่างที่ว่าติดหนี้ อย่างนี้แหละ คนไข้มาตรวจ แล้วเครื่องมือเพียงเครื่องเดียวเป็นความจำเป็นทั่วหน้ากัน นี่เรียกว่าเครื่องมือจำเป็นมาก เมื่อจำเป็นมากแล้วจะทำยังไง พอตีเงินก็ไม่พอไม่รู้จะทำยังไง แล้วคำนวณน้ำหนักของคนไข้ กับเครื่องมือที่ว่าเราจะติดหนี้จะมีน้ำหนักขนาดไหน กับคนไข้ที่จำเป็น สุดท้ายติดหนี้มีน้ำหนักเบาว่า คนที่จำเป็นมีน้ำหนักมากกว่า เอาติด นั่นเห็นไหม เราคิดอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงได้ติดหนี้เรื่อยมา อย่างนี้แหละ คือเหตุผลกลไกทุกอย่างพร้อมแล้วที่จะติด เอาติด อย่างนั้นนะ

ถ้าโกโรโกโส ไม่ว่าอะไร ๆ มาขอไม่ให้ ดีไม่ติดเลยนะเรา ดุเลย แสดงนิสัยไม่เอาไหน มักง่ายเหลือเกิน อยู่ในบ้านในเรือนก็จะเป็นแบบโลเลนี่ นั่นมันยังเข้าไปหมดนะ ถ้าจริงจังมาขอด้วยความจำเป็น มองดูبيب เออ จำเป็น มันก็หยิ่งถึงที่อยู่ที่ไหนคนนี่จะมีเหตุผล มีความจำเป็นหรือไม่จำเป็นประจำใจ นั่น เราคิดอย่างนั้นจึงได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายมา แล้วการช่วยทั้งหมดนี้เราไม่มีวิตกวิจารณ์ว่า เราได้ช่วยเหลือผิดพลาดไปหรือว่าหนักไปเบาไป เนื่องจากก่อนที่เราจะช่วยเราพิจารณาเต็มเม็ดเต็มหน่วยก่อน ควรจะให้มากน้อยเพียงไรสมควรแล้ว บางทีก็ปรึกษาหมู่เพื่อน มันเกี่ยวโยงกันกับหมู่เพื่อนก็ยังดี ที่จะให้เราสิ้นท่าไม่อาจออกความเห็นได้ต้องไปปรึกษาหมู่เพื่อนนี้ไม่ปรากฏ แต่เกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือเราไม่ค่อยเข้าใจเครื่องมือ ปรึกษาหมู่เพื่อนนี้มีได้ อย่างนี้นะ เครื่องมือนี้ใช้อย่างไร ๆ หมู่เพื่อนชี้แจงให้ทราบเอามาคำนวณ นั่นละที่นี้ลงใจให้ เราทำอย่างนั้นนะทำกับพี่น้องทั้งหลาย

พอพูดอย่างนี้เราก็สะท้อนใจมาก คราวนี้ก็รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องใหญ่โตกับพระเรานี้แหละ โอ๊ย เราสลดสังเวชนะ เรียนธรรมเรียนวินัยมาด้วยกัน คัมภีร์พระพุทธศาสนาด้วยกัน ไม่ใช่ความรู้ตาสีตาสา จากตำราพระพุทธศาสนาคือพระไตรปิฎกนะ ที่มาออกตนออกตัวเป็นหมาขี้เรื้อนเกาโน้นเกานี้ยู่เหย่อยู่เวลานี้ นี่ฟังมาแล้วว่าจะเรียกประชุม เจ้าคณะจังหวัดเรียกประชุมพระทั่วประเทศไทยให้มารวมกัน เราเข้าใจเพียงแค่นี้แหละก็พูดแค่นั้น เราไม่มีเจตนาจะหามาเพิ่มมาเติมอะไรนะ ผิดพลาดประการใดอาจจะเป็นฟังมาไม่ชัดก็ได้ หรือจำไม่หมดก็ได้ แต่เท่าที่เราจำได้ พระทั่วประเทศไทยเสนอเข้ามาหาเราองค์เดียว นี่ฟังซินะ ว่าเจ้าคณะจังหวัดทั่วประเทศไทย จะประชุมพระสงฆ์ทั่วประเทศไทย ให้ประชุมแต่ละจังหวัดว่ากันนะ ให้มาประชุมกันจะตั้ง *กระทรวงพระพุทธศาสนา* ขึ้นมาว่ากัน

ที่นี้พระสงฆ์ทั่วประเทศไทย ต่างก็ศึกษาเล่าเรียนตามหลักธรรมหลักวินัยด้วยกัน ผู้ควรสงสัยทำไมจะไม่สงสัย ต้องสงสัย แล้วก็รู้มมาละที่นี้ รวมเข้ามามาหาเรา เวลานี้เขาว่าอย่างนั้น เจ้าคณะทั่วประเทศไทยจะเรียกประชุมทั้งหมด ถืออำนาจว่าเป็นเจ้าคณะนั้นแหละ อำนาจแบบไหนเราก็ไม่ทราบด้วย จะนำเรื่องราวนี้ประชุมแล้วดูว่า เสนอรัฐบาล อันนี้เราก็ไม่ชัดเจน ไม่ชัดก็ให้ฟังตามนี้ เราก็ยอมรับอันไหนที่ไม่ชัด แต่เจตนาของเราเนี่ยมุ่งต่อความจริงทุกอย่างเลย

ที่นี้พระสงฆ์ทั้งหลายได้ยินแล้ว รวมหัวกันเข้ามาหาเราเนี่ย บรรดาที่เจ้าคณะจังหวัดทั่วประเทศไทย ที่จะมาบีบบังคับให้พระสงฆ์มาประชุมนี้เพื่อจะตั้งกระทรวงพระพุทธศาสนาขึ้นมาเนี่ย ที่เสนอมาหาเราเนี่ยสับสนปนเปลงใจไม่ได้ วังนั้ คำว่าลงใจไม่ได้คือว่าท่านไม่พอใจจะมา เพราะหลักธรรมวินัยมีอยู่แล้ว ลงใจไม่ได้ที่จะปฏิบัติตามคำประกาศหรือบังคับบัญชา มาให้พระสงฆ์ทุกจังหวัดทั่วประเทศไทยเข้ามาประชุมเพื่อตั้งเป็นกระทรวงพระพุทธศาสนา จึงมาขอความปรึกษาหารือจากหลวงตา เน้นะ ลงมานี้แล้วนะ แล้วพร้อมเสมอที่จะฟังเสียงหลวงตาที่บ่งบอกสั่งการมายังไง นี่พร้อมเสมอว่า

งั้น

นี่มาแล้วนะ เรื่องใหญ่ ๆ ก็มาหาเราองค์เดียว เมื่อมาหาเราองค์เดียว เราก็พิจารณาตามหลักธรรมหลักวินัย เรื่องกฎกระทรวงทบวงกรมอะไรเราไม่ได้สนใจ เพราะนั่นเป็นเรื่องของบ้านของเมืองของเขา แต่พระเรามันเป็นหมาขี้เรื้อน อยากไปเป็นขี้เรื้อนแทรกเข้าไปเป็นเจ้าหน้าที่เจ้าตา อย่างนี้ก็เป็นได้นะ ตั้งกระทรวงพระพุทธศาสนาขึ้นมา กระทรวงพระพุทธศาสนาเนี่ยหมายความว่ายังไง พุทธศาสนาคือกระทรวงใหญ่โตอยู่แล้วครอบคลุมทั่วประเทศ สามแดนโลกธาตุนี้เข้าในกระทรวงพุทธศาสนา คือองค์ศาสนา พระองค์ตรัสรู้ที่กระทรวงออกนี้ เห็นไหมทรงอกพระพุทเจ้าเนี่ย ตรัสรู้ธรรมขึ้นที่ทรงอก เรียกว่ากระทรวงพระพุทธศาสนาอยู่ที่กระทรวงอกของพระพุทเจ้า และอยู่ที่กระทรวงอกของบรรดาสาวกทั้งหลาย ที่เราทั้งหลายได้เปล่งวาจาถึง พุทฺธั ธมฺมัสสงฺฆั สรณั คจฺฉามิ นี้ออกจากกระทรวงอก ธรรมที่เลิศเลอที่ว่า ธมฺมัสสรณั คจฺฉามิ ออกจากกระทรวงอกของพระพุทเจ้า

นี่เราจะแปลเป็นธรรม เรื่องโลก ๆ เลก ๆ อะไรเราไม่เอามายุ่งนะ เราจะแปลเป็นธรรมให้ตรงตามความหมายนี้เลยว่าจะไม่ผิด พระพุทเจ้าตรัสรู้ที่หัวใจด้วยภาคปฏิบัติ พระสงฆ์สาวกตรัสรู้ธรรมด้วยหัวใจ จากภาคปฏิบัติที่ได้รับการแนะนำสั่งสอนมาจากพระพุทเจ้าแล้ว ที่นี้เรื่องนี่จึงเป็นเรื่องใหญ่โต กระทรวงพระพุทธศาสนา เรียกว่าพุทธศาสนาครอบทั่วโลกธาตุ นี้เรียกว่าเป็นกระทรวงแล้ว กระทรวงอันนี้สมบูรณ์แบบแล้ว ถ้าว่าจะแยกกระทรวงนี้ไปทบวงกรมใด เอาแยกไป เริ่มต้นตั้งแต่มาบวช นี้

กระทรวงศิลป์แล้ว หรือทบวงกรมศิลป์แล้วนะ ทำศิลป์ให้บริสุทธิ์ ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติศิลป์ตั้งแต่วันบวชมาจากอุปัชฌายะแล้ว ให้รักษาเข้มงวดกวดขัน อยู่ในกฎกระทรวงอันนี้ กฎกระทรวงอันนี้คือกฎกระทรวงศิลป์ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติมอบให้เรียบร้อยแล้ว ให้ไปปฏิบัติตามหน้าที่ของพระโดยสมบูรณ์ นี่เรียกว่ากระทรวงศิลป์ เข้าใจไหม

แล้วกระทรวงธรรม สมถธรรม วิปัสสนาธรรม สมถธรรมได้แก่ทำจิตใจให้สงบ มีศีลเป็นภาคพื้นมีกระทรวงใหญ่ครอบไว้แล้ว ทีนี้ดำเนินอยู่ในวงศีลที่เป็นภาคพื้นอยู่แล้วนั้น ให้เป็นจิตสงบร่มเย็นด้วยภาคจิตตภาวนาตามที่ศาสดาทรงสั่งสอนไว้ จิตจะมีความสงบขึ้นมา นี่ผลเกิดขึ้นจากกระทรวงแต่ละกระทรวง ๆ กระทรวงศิลป์ กระทรวงสมาธิ กระทรวงปัญญา กระทรวงวิมุตติหลุดพ้น อยู่ในวงกระทรวงใหญ่แห่งพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้านี้ทั้งนั้น นี่ท่านสอนลงในกระทรวงนี้ละ

หลักธรรมวินัยไม่ได้บกพร่องตรงไหน ในกระทรวงที่กล่าวมาเหล่านี้สมบูรณ์แบบ แล้วจะไปตั้งกระทรวงที่ไหนมาอีก เราอยากจะทราบเพราะเราไม่เคยเห็นกระทรวงนี้ เราอาจตันเตาไปก็ได้ล่ะว่า กระทรวงนี้เป็นกระทรวงหมาขี้เรื้อนหรือหมาดี เราอยากว่าอย่างงั้น เพราะเราไม่เคยเห็น แต่กระทรวงของพุทธศาสนาเราเห็นมาโดยลำดับลำดับ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเรียนกระทรวงนี้ทั้งนั้น ไม่ได้ไปหาเรียนกระทรวงหมาขี้เรื้อนที่ไหน หาเกานั่นหาเกานี้ ศิลไม่ได้สนใจกับการประพฤติปฏิบัติตามที่ตนบวชมาจากอุปัชฌาย์ แล้วจะหาอะไรมาวิเศษวิโส เอากระทรวงไหนมาเทียบกระทรวงศิลป์ของพระพุทธเจ้า กระทรวงสมาธิ กระทรวงปัญญา กระทรวงวิมุตติหลุดพ้นของพระพุทธเจ้าไปได้ล่ะ

เราจะเอาความวิเศษวิโสมาจากไหนจึงพากันด้นกันดัดนัก อยู่เป็นสุขด้วยการรักษาศีลรักษารธรรมตามพระพุทธเจ้าสอนไม่ได้หรือ หรือมันไม่ดังหรือ ดั่งนี้มันจะดังไปเพื่ออะไร สิ่งที่จะมาตั้งเป็นกระทรวงตั้งหาอะไร บกพร่องตรงไหนศาสนาพระพุทธเจ้า จึงต้องมาตั้งแยกนั้นแยกนี้ ถ้าพูดถึงกฎระเบียบที่ปฏิบัติกันมาระหว่างโลกกับธรรมก็กระทรวงศึกษาธิการรวมศาสนาอยู่นั้นหมดแล้ว ให้เป็นภาระของประชาชนที่ช่วยสนับสนุนพระ ไม่ใช่จะมาดัดรอนหรือบีบบังคับพระนะ ตั้งเป็นกรมขึ้นมาก็เพื่อเป็นความสะดวกรับใช้พระ ให้พระผู้มีศีลมีธรรมตั้งใจปฏิบัติตัวด้วยความสะดวกสบาย แต่ไม่ใช่พระที่คอยประจบประแจงเลียแข้งเลียขาเขา คอยเอายศถาบรรดาศักดิ์จากกรมศาสนา

ถ้ากรมศาสนาเป็นอย่างหลวงตาบัวแล้ว หลวงตาบัวจะฟาตหน้าผากมันเลยเชียว มาสมบัติอะไร ความดีอยู่กับทุกคน พระพุทธเจ้าสอนเพื่อความดีด้วยการปฏิบัติสำหรับตัวเอง แล้วมาหาอะไร มาหาเอาชื่อเอาเสียง เอาลมเอาแล้ง มันก็เป็นหมาขี้เรื้อน

ไปละชื่อนั้น นี่กรมศาสนามีไว้สำหรับเป็นความสะดวกรับใช้พระนะ ไม่ใช่รับใช้แบบเป็นนายพระ แล้วก็สมควรกันแล้วที่ว่า กรมศาสนาเขาเรียกว่ากรมนายพระ ว่างั้น เราเคยได้ยินมานานแล้วตั้งแต่เรียนหนังสือเราก็ได้ยินอยู่แล้ว

กรมนายพระคือยังไง ก็ดูพระละชี มันน่าดูเขาก็ดู เราจะไปตำหนิเขาก็ไม่ได้ เพราะพระทำตัวเป็นผู้น้อยเป็นหมาขี้เรื้อนไปเที่ยวเลียแข้งเลียขา เกานั่นเกานี้ให้เขารำคาญ เขาก็ดูเอาบ้างละชี มันไม่ได้อยู่สมแบบพระ แบบพระศีล ๒๒๗ ปฏิบัติตัวให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เขามาเพียงรับใช้เท่านั้นเป็นเรื่องของเขา ไม่ได้ไปยุ่งเหยิงวุ่นวายกันอะไรนัก สำหรับผู้ตั้งใจปฏิบัติศีลธรรม ไม่ไปยุ่งกวนโลกให้ได้รับความลำบากลำบาก นี่กรมศาสนาก็มีอยู่แล้วมาตั้งแต่ดั้งเดิม เรียกตามคำสัตย์คำจริงว่า กรมศาสนาคือเป็นผู้รับใช้พระ ประชาชนเขาตั้งกรมขึ้นมาเป็นผู้รับใช้พระให้ได้รับความสะดวกสบาย

หน้าที่การงานจะเกี่ยวกับบ้านกับเมืองอะไร นั่นละส่วนมากมักจะเป็นสิ่งข้างนอกเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายบ้านเมือง แล้วก็เรื่องกฎระเบียบของพระ เพื่อให้เป็นระเบียบเนื่องจากว่าเราอยู่กันหมู่มาก มีระเบียบทางโลกบ้างทางธรรมเป็นแกนอันสำคัญ นี่มีอยู่นี้ จึงมีกรมศาสนาขึ้นมา เท่าที่มีมาแล้ว ตามหลักธรรมวินัยท่านก็ไม่ได้ขัดข้อง เพราะไม่ไปยุ่งเหยิงวุ่นวายให้ศาสนาขัดข้อง ให้ศาสนาหมอง และให้ศาสนาล่มจมไปท่านก็ไม่ว่าอะไร ก็ถือเป็นคู่เคียงกันมาระหว่างโลกกับธรรม โลกก็คือทางกรมศาสนาสำหรับรับใช้ศาสนาทั่วประเทศไทย นี่ก็ถูกต้องมาแล้ว

แล้วจะไปตั้งกระทรวงที่ไหนอีก ถ้าไม่ใช่กระทรวงหมาขี้เรื้อน คำว่าหมาขี้เรื้อนเพราะหลวงตาไม่เคยเห็นกระทรวงนี้ ตั้งแต่เกิดมาแต่พ่อแม่หลวงตาบ๊าก็ไม่เคยเห็น อยู่ ๆ ก็จะมาตั้งเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวง ตั้งขึ้นเป็นเจ้าคณะ คณะมันใหญ่อะไรนักหนา คณะมีหน้าที่อะไรบ้าง ที่มาตั้งเป็นเจ้าคณะจังหวัดประกาศพระสงฆ์ทั้งประเทศนี้ให้เข้ามา แล้วจะรวมหัวหรือมันจะบีบอำนาจอยู่ในนั้นเราก็ไม่แน่ใจนัก ให้พระทั้งหลายเหล่านี้รวมยอมใจตั้งตามที่หัวหน้าใหญ่เจ้าคณะจังหวัดนั้น ๆ ขึ้นไปหาผู้ใหญ่ขึ้นไปอีกเราก็ไม่ทราบได้ละนะ ตรงไหนที่ดันที่เดาเราก็ดันเดา แต่ดันเคาเพื่อหาความจริง ไม่ใช่ดันเคาเพื่อหลอกลงโลก

แล้วตั้งไปหาอะไรอีก เราถามตรงนี้อีกนะ มันเกิดประโยชน์อะไร ตั้งเข้ามานี้ก็จะมากวนพุทธศาสนามาเหยียบย่ำทำลายศาสนา เพราะพุทธศาสนาสมบูรณ์แบบแล้วเอาอะไรมายุ่งทำไม เอ้า ตั้งใจเข้าไปปฏิบัติ เอาตัวจริงตัวเก่ง ๆ ตัวอำนาจบาตรหลวง ป่า ๆ เลื่อน ๆ เก่ง ๆ นั้นแหละ ที่ประกาศอยากรำลือโลก ให้โลกเขาได้รำลือ ให้เขายกยอสรรเสริญว่าเป็นผู้มีอำนาจบาตรหลวง บาตรหลวงขี้หมามันอะไรเราก็ไม่รู้ด้วยนะ อำนาจจริง ๆ ไม่มีอะไรเกินศีลเกินธรรมของพระนะ ให้ตั้งใจปฏิบัติรักษาศีลให้บริสุทธิ์

ทำจิตใจของเราให้มีความสงบร่มเย็น ตั้งสมถธรรม จากนั้นเรียกว่าวิปัสสนาธรรม สมถะรวมทั้งสมถะและสมาธิ จิตสงบหลายครั้งหลายหนเป็นสมาธิ จากสมาธิก้าวถึง ด้านปัญญา นี่เรื่องของการปฏิบัติตัวเองตามหลักศีลหลักธรรม จะมีความยุ่งเหยิงวุ่นวายอะไร ขอให้ปฏิบัติ

พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านปฏิบัติท่านไปหาตั้งกระทรงไหนมา พบวช มาในพุทธศาสนาแล้ว รุกขมูลเสนาสน์ นิสฺสหาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชฺชิว อฺสุสาโท กรณีโย ท่านทั้งหลายบวชแล้วให้ไปอยู่ในป่าในเขา รุกขมูลร่มไม้ ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้า ป่ารกชัฏ เพื่อประกอบความพากเพียร จะไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกับสิ่งภายนอกหรือสิ่งรบกวนทั้งหลาย ไปอยู่ในป่า ป่าคนกับป่าไม้ต่างกัน ป่าไม้นี้เป็นไปด้วยความสงบเงียบ ป่าคนเกิดเรื่องเกิดราว แม้แต่ป่าพระอยู่เวลานี้ ที่นำมาพูดอยู่นี้ก็ป่ายุ่งเหยิงวุ่นวาย ป่าบอนปากบอนอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ เพราะอยากติดอยากตั้น อยากมีชื่อเสียง อยากให้เขานับถือลือหน้า ไม่สนใจกับศีลกับธรรม ข้อวัตรปฏิบัติตามทางของศาสดาสอนเลยแล้วหมาตัวไหนมันจะไปกราบ หมาตัวไหนมันจะไปเคารพพระประเภทนี้ ไม่ว่าพระใดก็ตามถ้าเป็นพระประเภทนี้พระหมาขี้เรื้อน

เคยเห็นใครไปกราบหมาขี้เรื้อนไหม ใครไม่กราบ นั้นเห็นไหม นี่ก็เป็นพระด้วยกันจะให้ไปกราบพระหมาขี้เรื้อนจะกราบได้อย่างไร หลักธรรมวินัยมีอยู่เอามาดำเนินการกล่าวทั้งนี้เราไม่ได้กล่าวผิดจากหลักธรรมหลักวินัย อันนั้นแฉง ๆ แผลง ๆ มาเพื่อเป็นภัยต่อหลักใหญ่คือพุทธศาสนาของเราเท่านั้นมันถึงอดต้านทานกันไม่ได้นะ เราจึงได้ต้านทาน ที่ทางพระสงฆ์ทั้งหลายเสนอเข้ามานี้ ทุกสิ่งทุกอย่างได้รวมอยู่ที่หลวงตาพร้อมแล้วที่จะปฏิบัติตามหลวงตาวางั้น เราก็ตอบรับผิงออกไปเลย เอา เราไม่ต้องเราอยู่ตามสะดวก เราเป็นลูกมีพ่อแม่ พ่อแม่ของเราคือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์อยู่กับศาสนาของเรา เรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องของเรา เราไม่ยุ่งก็หมายความว่าไม่ไปตามที่จะมาบีบบังคับให้ไปประชุม ความหมายว่าอย่างนั้น เรียกว่า เราบอกว่าไม่จำเป็นไม่ไป นี้ตอบกันแล้วนี่นะ

หลักธรรมวินัยเราบกรร่งตรงไหน เอ้า ว่ามาเราจะเป็นคนตอบ หากว่ายอมรับที่จะกราบ กระทั่งกองขี้มันเราก้จะกราบได้ ถ้าเป็นที่ลงใจได้พอจะกราบกองขี้จะกราบได้ ถ้าหากว่าไม่เป็นที่ลงใจแล้วมาขัดมาขวางอยู่อย่างนี้แล้ว โคตรพ่อโคตรแม่มันมาเราจะไม่กราบเข้าใจไหม อย่าว่าแต่มันเลยคนประเภทนี้นะ บวชเข้ามากวนแต่บ้านแต่เมือง หาเรื่องหาราวอันนั้นอันนี้ยุ่งมาตลอดนะ ทำลายชาติแล้วทำลายศาสนาไปพร้อม ๆ กันด้วยอุบายวิธีของเทวทัต เทวทัตยังรู้โทษนะ ยังคืนไปขอขมาพระพุทธเจ้า อันนี้เมื่อโรมันถึงจะรู้โทษของมัน ยุแห่ยก่อกวนตลอดเวลาอย่างนี้ นี่ละเรื่องราวมันเป็น

มาอย่างนี้ละ เรื่องศาสนาบกพร่องที่ตรงไหน กระทรงศีล กระทรงสมาธิ กระทรงปัญญา นี่ละถ้าว่ากระทรงเอาตรงนี้ซี วิมุตติหลุดพ้นบกพร่องที่ตรงไหน ลงในกระทรงนี้ทั้งหมด ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

แต่นี้มันไม่ปฏิบัตินะซี เอาหัวโล้น ๆ เอาผ้าเหลืองออกมาอวดโลกอวดสงสาร ข้าเป็นเจ้าคณะนั้นข้าเป็นเจ้าคณะนี้ ข้าเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ ข้าชี้หมาอะไรเราก็ไม่สนใจ ตั้งด้วยลมปากเฉย ๆ ศีลธรรมไม่ได้เป็นชี้หมา ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีอยู่ไหน ดีหมด พระเราขอให้ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมจะไม่มีเรื่องมีราว ไม่มีอะไรทั้งนั้น อันนี้มันไม่ใช่ปฏิบัติตามศีลตามธรรม วิ่งตามโลกตามสงสาร ความโลภ ออยากใหญ่อยากโต ออยากสูงอยากเด่น ออยากดังเลยโลกเลยสงสารเขา ทั้ง ๆ ที่ความดีความดีคือศีลธรรม มีอยู่อย่างเลิศเลอ มันไม่สนใจปฏิบัติ แต่มันอยากสนใจปฏิบัติ มันอยากสนใจเอาตั้งแต่ลม ๆ แล้ง ๆ ให้เขาว่า ดินะท่านเจ้าคุณ ดินะเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะจังหวัดชี้หมาอะไรอย่างนี้

ตั้งมาหาอะไร มายุ่งกันอย่างนี้นะ ศาสนาสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว บกพร่องที่ตรงไหน เอ้า ว่ามาซิศาสนา ที่มันบกพร่องก็คือตัวดินอยู่เดี๋ยวนี้คือตัวมันบกพร่อง มันอยู่ไม่เป็นสุข มันหิวมันโหย มันติดมันดินเกาะพรรคเกาะพวกยุ่งกันไปหมด ที่จะทำให้ชาติทั้งศาสนาไปด้วยกัน พี่น้องทั้งหลายให้ทราบเอานะ หลวงตานี้พูดอย่างตรงไปตรงมา เอาคัมภีร์ออกมาพูด เราไม่ได้เอาคัมภีร์ป่า ๆ ถิ่น ๆ กระทรงนั้นกลุ่มนี้ มาตั้งเพื่อความโก้ ๆ นั้นเอง เห็นโลกเขาเป็น พระก็อยากโก้ หัวโล้น ๆ ก็อยากโก้กับเขา ออยากเด่นออยากดังออยากมีชื่อเสียง

ไปที่ไหนนี่ โถ ดีไม่ดีก็ล่องนี้แขวนคอไปด้วย โทรศัพท์มือถือถือจ้อไปเลย ดีไม่ดีมองเห็นอีสาวแล้วตาไสยิ่งกว่าตาแมวก็ได้ นี่ละพวกเก่ง ๆ ในแบบนี้ มันมีเยอะเวลานี้กำลังขึ้นนะ นี่เราพูดตามหลักความจริง อันนี้ละเป็นเครื่องสังหารศาสนาเวลานี้ พระเณรเราอยากจะทำว่า กุฎิไหนที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ละ เป็นเครื่องสังหารพระเณรในวัดนั้น ๆ จนกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด มันทำไม่ไม่คิด มันไปหาตั้งอะไรยุ่งอะไร สิ่งที่เราร้ายอยู่ภายในวัดในวาในพระในเณรทำไมไม่ดู

ดูสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่สุดเกี่ยวกับพระ เราเคยพูดแล้ว เริ่มต้นมาตั้งแต่หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์เป็นข่าวคราวของโลกของสงสาร ชาวโลกเขาทำปฏิบัติกันเขาไม่ผิด แต่สำหรับพระ พระพุทธเจ้าไล่เข้าไปอยู่ในป่าในเขาเพื่อห่างไกลจากอารมณ์เหล่านี้ซึ่งเป็นอารมณ์ก่อวนและทำลายพระได้ ท่านไล่เข้าไปในป่าในเขาตั้งที่ รุกขมูล นี่ตั้งแต่หนังสือพิมพ์นี่ก็เป็นเรื่องของโลก วิทญ์ก็เป็นเรื่องของโลก ออกจากนั้นโทรทัศน์ เทวทัต วิดีโอ มีแต่เรื่องของโลก นรกจกปรตเต็มไปหมดสำหรับพระเราละ โลกเขามิ

ไม่เสียหาย มันเสียหายสำหรับพระผู้มีขอบมิเขต มีเหตุมีผล มีศีลมีธรรมเป็นเครื่องรักษา แต่ข้ามเกินหลักธรรมวินัยไป เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป อย่างนี้ไม่ถูก นี่ถือเป็นภัย จากนั้นก็โทรศัพท์มือถือละชิ ไปที่ไหนถือจ้อ ๆ ไปเลย นี่ล้วนแล้วแต่มหาภัย ๆ

มหาภัย ๔ อย่างของพระในวงพุทธศาสนาของเรา คือ หนังสือพิมพ์หนึ่ง วิทยุหนึ่ง แล้วก็เทวทัตโทรทัศน์หนึ่ง วิทยุหนึ่ง แล้วโทรศัพท์มือถือหนึ่ง นี่เป็นมหาภัยอย่างร้ายแรง มันมีไหมในวัดเราผู้ที่ติดที่ติดกัน ๆ อยากให้มีชื่อเสียงโด่งดังกระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ มันมีไหมสิ่งทีกล่าวมานี้ นี่เป็นภัยหรือเป็นคุณ เพียงเท่านี้ยังไม่ดูยังไม่รู้ ไปประกาศตั้งกระทรวงพุทธศาสนาหาประโยชน์อะไร เพียงเท่านี้ก็รักษาไม่ได้ มันไม่อายุเจ้าของบ้างเธอ ศีลธรรมมีอยู่ พระพุทธเจ้าแท้ ๆ ศาสดาองค์เอกประกาศไว้แล้วทำไมไม่สนใจ ถึงไปหาตีตาดัน เกาโน้นเกานี้ไปหากระทรวงนั้นกรมนี้ อยากให้มีชื่อเสียง มันฟังได้ไหมละ เด็กอมมือเขาก็ฟังไม่ได้ ที่จะมาอวดดีอวดเด่นทั้ง ๆ ที่ไม่สร้างคุณดีตามศีลตามธรรมที่สอนไว้บ้างเลยนี้ แต่อยากจะได้เอาเฉย ๆ มันดีได้หรือ ดีก็ติดตั้งแต่ชื่อ ในเรือนจำก็มี นายตินางติมันมีทั้งนั้น แต่มันก็เป็นนักโทษ คนดีแบบนี้ก็เหมือนกันนะ มันก็นักโทษหัวโล้นนั่นเอง จะเป็นใครไป

ถ้าจะให้บ้านเมืองสงบร่มเย็นตามทางที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ สมกับเราตั้งใจศึกษาเพื่อความรู้ในอรรถในธรรม และปฏิบัติเป็นมงคลแก่ตนแล้วให้ปฏิบัติ แล้วให้มีความสงบร่มเย็น อย่าหายุ่งเข้ามาในเรื่องใดที่จะเป็นการกระเทือนกระเทือนแก่งศาสนาซึ่งเป็นส่วนรวมของหัวใจคนทั้งประเทศแล้วให้เลิก มีเท่านั้น ศีลธรรมมีให้ปฏิบัติตามศีลตามธรรม เอ้า ถ้าหากว่าผิดที่ตรงไหน พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกอยู่แล้ว หากว่าเป็นไปได้ หลวงตาบัวจะพาไปกราบทูลพระพุทธเจ้าว่า เท่าที่ข้าพระองค์ปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วยนี้มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย ศีลธรรมพระพุทธเจ้าที่ประกาศมาเป็นโมฆะทั้งหมด สู้พวกเจ้าคณะจังหวัดต่าง ๆ ทั่วไปประเทศไทยนี้ไม่ได้ เวลานี้เขากำลังจะเด่นกว่าพระพุทธเจ้า แล้วกำลังจะเหยียบหัวพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าจะให้เหยียบไหม เราก็จะไปทูลถามอย่างนั้นด้วย ให้ฟังทุกคนนะ

มันเลวร้ายเข้าไปทุกวันศาสนาเวลานี้ พระนั้นละตัวเลวร้ายที่สุดก่อนนั้นก่อนนี้เวลานี้พระกำลังเป็นตัวยุ่งนะ ในวงพุทธศาสนาของเราซึ่งก็ไม่เคยมี มามีสมัยนี้แหละ สด ๆ ร้อน ๆ นี้ ก่อวุ่นเอาเหลือประมาณ แง่นั้นแล้วแ่งนี้ มีแต่เรื่องของพระ พระเป็นความสงบนี้ละธรรมดา พระของพระพุทธเจ้ามีแต่ความสงบร่มเย็น ไปไหนน่กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจแก่โลกตลอดมา แล้วทำไมพระพวกเราปัจจุบันเวลานี้ไปไหนเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้จนกระทั่งพวกตัวเอง พระด้วยกันก็อยู่ด้วยกันไม่ได้แตก

กระจัดกระจาย มีแต่ไฟพวกเปรตพวกผีไหม้ แล้วมันจะไหม้ทั้งชาติทั้งศาสนาไปพร้อม
นะ ให้พากันพิจารณานะเรื่องเหล่านี้

เราพูดนี้พูดตามหลักเกณฑ์ที่มาหาเรา เราก็ได้ประกาศอันนั้นเกี่ยวกับเรื่อง
ว่าให้ไปประชุม ไม่จำเป็นไม่ต้องไป เราเป็นลูกมีพ่อแม่ พ่อแม่ของเรามีแล้ว ว่า
อย่างนี้แล้วก็แล้วไปเลย นี่พระท่านก็ต้องปฏิบัติตามนั้นแหละ เพราะท่านมาขอ
ความรู้ความเห็นและการปฏิบัติตาม ว่าท่านพร้อมที่จะปฏิบัติตามทุกอย่าง เราก็ส่งไป
อย่างนี้เลย วันนี้พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน ให้ท่านทั้งหลายได้พินิจพิจารณา

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com